

dávkou právě postižen, nýbrž ji rozšiřuje i na jeho právní nástupce. Ale tímto předpisem nebyl nikterak dotčen předpis § 6 (1) téhož zákona, že pro osobní a věcnou povinnost k dávce jakož i pro výši dávkou povinného jmění rozhodný jest stav a hodnota dne 1. března 1919, aniž jím byl zasažen právní poměr mezi zcizitelem a nabyvatelem jmění dávkou povinného. Tudíž již dnem 1. března 1919 postihla dávka z majetku nemovitosti, převedené notářským spisem ze dne 27. ledna 1921 na žalované a od té doby vázla tato dávka na nemovitostech. Byly jí tedy nemovitosti zatíženy již přede dnem 30. ledna 1921, kdy podle odstavce VI. notářského spisu ze dne 27. ledna 1921 přešla povinnost k placení daní a jiných veřejných dávek na žalované. Ani dalšími vývody dovolatelovými o přesunu platební povinnosti na žalované se nepodařilo vyvrátiti správné důvody rozsudku odvolacího soudu, jenž z ustanovení VI. odstavce notářského spisu ze dne 27. ledna 1921 ve spojení s jeho odstavcem V. správně dovodil, že žalovaní mají nésti jen daně a jiné veřejné dávky, jež vznikly z vlastnictví a držby pozemků až po 30. lednu 1921, nikoli však i veřejné dávky, na př. daně, pro jejichž vyměření nastal základ před 30. lednem 1921, jakž tomu bylo i při dávce z majetku. Důvody ty vyhovují i zásadě § 914 obč. zák., že při výkladu smluv nelze lpěti na slovním znění výrazu, nýbrž že jest vyšetřiti úmysl stran a smlouvě rozuměti tak, jak žádá obyčej poctivého obchodu.

Čís. 12190.

Koupil-li obchodní zástupce psací stroj pro vykonávání své činnosti jako obchodní zástupce určité obchodní firmy, nelze v této koupi spatřovati na jeho straně ani obchod základní ve smyslu čl. 271 po případě čl. 272 čís. 4 obch. zák., ani obchod pomocný podle čl. 273 obch. zák.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1932, R II 489/32.)

Žalobu o vydání psacího stroje, prodaného na splátky, zadal prodatel na ujednaném soudě, u něhož neměl kupitel obecné sudiště. Procesní soud první stolice uznal rozsudkem pro zmeškání podle žaloby. Odvolací soud vyhověl odvolání uplatňujícímu zmatečnost podle § 477 čís. 3 c. ř. s., zrušil napadený rozsudek a odmítl žalobu pro nepřislušnost. Důvody: Ježto podle žaloby jde o obchod splátkový a ježto podle zprávy okresního úřadu v Z. žalovaný není obchodníkem a proto se vzhledem k ustanovení § 10 zák. ze dne 27. ledna 1896 čís. 70 ř. zák. ustanovení o obchodech splátkových na smlouvy jím uzavřené vztahují, nemá ujednání sudiště rozdílného od bydliště žalovaného podle § 6 cit. zák. platnosti.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Že jde o splátkový obchod ve smyslu zákona ze dne 27. dubna 1896, číslo 70 ř. z., stěžovatelka sama uznává, ale dovozuje, že tento splátkový obchod jest na straně žalovaného jako kupujícího jednáním ob-

chodním, takže se předpis § 6 o nezávaznosti úmluvy o příslušnosti soudu nevztahuje podle § 10 na tento obchod. Stěžovatelce nelze v tom dáti za pravdu. Již v žalobě byl žalovaný označen jako obchodní zástupce. Mimo to bylo k žalobě připojeno potvrzení objednávky ze dne 2. srpna 1928, na němž jest žalovaný podepsán s dodatkem »gen. zástupce firmy D.«. I zprávami okresního úřadu v Z. a obecního úřadu v S. bylo potvrzeno, že žalovaný jest toho času zaměstnán jako obchodní cestující u firmy s hospodářskými stroji, pokud se týče, že se zaměstnává cestováním jako zástupce různých firem s hospodářskými stroji. Z toho všeho plyne, že žalovaného nelze považovati za samostatného ochodníka, provozujícího obchody po živnostensku. Naopak, bylo prokázáno již potvrzením objednávky ze dne 2. srpna 1928, přiloženým k žalobě, že žalovaný byl v době, když objednal od žalující firmy sporný psací stroj na splátky, pouhým obchodním zástupcem, jsoucím ve služebním poměru k určité obchodní firmě jako svému principálu (čl. 49 obch. zák., § 23 uvoz. zák. k obch. zák. a § 59 živn. řádu). Koupil-li žalovaný obchodní zástupce psací stroj — jak jest uvedeno v žalobě — pro své obchodní jednání, to jest pro vykonávání své činnosti jako obchodní zástupce určité obchodní firmy, nelze v této koupi spatřovati na jeho straně obchod základní ve smyslu čl. 271 po případě čl. 272 číslo 4 obch. zák., ani obchod pomocný podle čl. 273 obch. zák.

Čís. 12191.

Ve zmocnění, uzavřítí smlouvu, jak to zmocněnec uzná za vhodné, jest i zmocnění ke zrušení smlouvy již uzavřené.

Byla-li při uzavření kupu dána vkladní knížka, byla plněna věc nedílná a jest kupitel, došlo-li ke zrušení smlouvy, oprávněn domáhati se na každém z prodatelů vrácení celé vkladní knížky pokud se týče celého peníze, na něž vkladní knížka zněla.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1932, Rv II 655/31.)

Žalobce koupil dne 8. prosince 1930 nedíl, náležející spoluvlastnický žalovanému a jeho manželce. Při sjednávání kupu odevzdal žalobce žalovanému vkladní knížku spořitelny města N. na 5119 Kč. Dne 12. prosince 1930 došlo mezi žalobcem a žalovaným ke zrušení kupu nedílu. Vkladní knížku spořitelny města N. si žalovaný ponechal a vybral ji. Proti žalobě o vydání vkladní knížky pokud se týče o zaplacení 5.119 Kč namítl žalovaný najmě, že nebyl svou manželkou jako spoluvlastníci nedílu zmocněn ke zrušení smlouvy a že proto by byl nanejvýše povinen, an vkladní knížku již nemá, vrátiti jen polovici toho, nač vkladní knížka zněla. Procesní soud první stolice uznal žalovaného povinným zaplatiti žalobci 5.119 Kč. Odvolací soud k odvolání žalovaného napadený rozsudek potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.